

[Lindholt.]

størrelse, det er fra 50 kr. og til 300 kr. årlig. Det bruges der altså en side på.

Udover finanslovsforslaget med dertil hørende anmærkninger modtager vi fra budgetdepartementet noget, der hedder en budgetredegerelse, fra Danmarks Statistik en konjunkturoversigt, fra det økonomiske sekretariat perspektivplan II, og som rosinen i pølseenden vismændenes rapport.

Med hensyn til perspektivplan II forekommer det mig, at denne indeholder en hel del floskler og selvfølgeligheder, som ikke burde have været anført deri. Der tales f.eks. side 43 om slør i styringsmekanismen. Ja, jeg skal love for, at der er kommet slør i styringsmekanismen efterhånden. Man taler videre om planlægnings- og sygdomspanoramaer, og det er altså ikke udsigter til Middelhavet eller de bølgende kornmarker, man mener. Det er nogle ganske andre panoramaer, der udfoldes for vore øjne. For resten kunne man jo i stedet for at have udsendt PP II, som den også kaldes, have nøjedes med at udsende fremskridtspartiets valgoplæg, al den stund det hele allerede har stået deri i forvejen. PP II regner f.eks. med, at der i 1984 vil være ansat over 1 mill. mennesker i den offentlige sektor. Vi andre har forstået, at det nok skal blive tilfældet, hvis vi fortsætter i dette ting på samme måde som hidtil.

Konklusionen af PP II er, at der skal etableres, for nu at bruge det sprog, man har deri, et panorama af planlægningscentre strøet ud over hele administrationen, alt sammen efter bedste planøkonomiske metoder. Det er mig en gåde, at erhvervslivets repræsentanter, som har deltaget i dette arbejde, overhovedet har kunnet gå ind for sådanne centertanker, for det kan da vel ikke være tanken, at de mennesker, der har siddet og været beskæftiget hermed, senere hen skal have ansættelse i disse planlægningscentre, eller hvad det nu skal være.

Alle disse skrifter og alt det materiale, vi får, gør det sandelig noget besværligt for folketingets medlemmer og også for finansudvalgets medlemmer. Jeg føler trang til at sige det samme, som apostlen Peter siger om Paulus' breve, hvis jeg må have lov til at citere fra Peters andet brev, 3. kapitel, 16. vers, det er om skrifterne:

„I dem findes der ting, som er vanske-

lige at forstå, og som de ukyndige og ubefæstede fordrejer....“.

Ja, jeg skal love for, at der er ting, der er vanskelige at forstå, og jeg skal love for, at der er noget af det, der bliver fordrejet. Det vil I selv komme til at høre fra denne talerstol i det kommende par dage. Det er svært at have så mange ypperstepræster i et land, det kan være svært for templets tjenere.

Som det måske vil være bekendt, har fremskridtspariet indsendt en notat om, hvorledes man gennem besparelser på det offentlige budget, det vil sige statens og kommunernes budgetter, skulle kunne foretage så store besparelser, at vi kan få afskaffet det største samfundsonde, vi overhovedet har, nemlig indkomstskatten. Ved afskaffelsen af indkomstskatten vil folk igen begynde at bestille noget, og vi vil blive fri for et stort papirusseri.

Skatten er virkelig et problem, den er virkelig et problem, der ikke alene optager de mange embedsmænd, der er beskæftiget hermed. Den griber ind i vores hverdag på en måde, som de, der opfandt kildeskatten, vist først nu er begyndt at forstå. Sagen er den, at vi i december måned modtog forskudsregistreringsblanketterne ledsaget af en dyngge papirer, hvoraf halvdelen gik ud på at forklare den første halvdel. Fiskeren i Hundested og sygeplejersken i Hillerød har fået disse forskudsregistreringsskemaer. Samtidig dermed skal vi nu alle sammen i januar måned lave selvangivelser. Vi er knap nok blevet færdige med at spekulere over efterskat, slutskat o. lign. fra sidste år, især de der har en skattesag. Jeg må vel hellere med det samme erkende det, for at det ikke skal komme frem i pressen, uden at jeg selv har givet anledning til det. Det lader jo til, at det er noget, som næsten er offentligt tilgængeligt, at man har skattesager — jeg skal nu nok senere vende tilbage til det spørgsmål fra det sydlige øhav — det er efterhånden sådan, det ved alle. Jeg har selv en skattesag ved landsskatteretten, men nu skal I ikke glæde jer for tidligt. Der er kun tale om en smule befodringsfradrag, og jeg håber, sagen bliver færdig, før min datter skal giftes, hun er 14 år.

Samtidig dermed har man ikke ekspederet de penge, som kommunerne skulle have. Det er gammel gæld, som staten har. Som et